

Han trivs bland fjordarna

Jan-Eric lämnade lastbilsjobbet i Sverige för att leva sina drömmar i Nordnorge där han träffade den stora kärleken

Många norrmän väljer Sverige under sommaren. Sedan finns de svenskar som väljer Norge – året om. –När jag väl varit hit tänkte jag "här vill jag bo", säger Jan-Eric Bengtsson och blickar ut över inloppet till Havöysund.

HAVÖYSUND Tänk att du åker norrut. Ja, nästan så långt norrut som det bara går att komma med bil. Sedan stannar du och blickar ut. Inte ett enda träd, inte ens en buske.

Höga och dramatiska fjäll och fjordar med ett vatten så klart att det saknar motstycke.

I denna miljö lever svenske Jan-Eric Bengtsson.

Naturen här är makalöst vacker. Den är rå och avskalad. Visst kan jag känna en saknad till våren hemma med alla dess färger men det jag får är samtidigt så fint, säger han.

Fjorton år har gått sedan han lämnade livet som lastbilschaufför i Stockholm för gott och i dag har han rotat sig i nordnorska Havöysund.

Jag kände att jag vill inte leva mitt liv som lastbilschaufför. Jag såg många av mina äldre kollegor som blev risiga i axlarna och trötta. Jag kände att jag ville göra något annat, säger han.

Och det blev faktiskt något helt annat. Sommaren 1991 tog han ledigt från sitt jobb i Stockholm och under ett halvt år levde han helt ensam ute på ön Hjelmsöya.

Jag stortrivdes. Jag bodde helt ensam där ute och räddade mig helt själv. Jag hade en liten fiskbåt och var bara in till samhället när jag behövde handla, berättar han.

Annons blev kärlek

När han var på väg att resa norrut såg han en annons i en livsmedelsbutik där man sökte en lägenhet att hyra.

Jag behövde ju hyra ut min så jag ringde. Hon som ville hyra talade nästan bara franska så jag fick istället prata med hennes kompis som arbetade som översättare på den tunisiska ambassaden, säger han och ger sin hustru en varm blick.

Jo, just det. Det samtalet var början på en livslång vänskap.

Till en början blev det ju en del snack om lägenheten. Efterhand ringde han men våra samtal handlade allt mindre om lägenheten, säger Claudine Guillot-Bengtsson och skrattar innan hon tillägger:

Han levde som en vilde där på ön och min kompis sa "det är en sån där Indiana Jones-typ, han skulle bli perfekt för dig".

Tillsammans började de drömma om ett liv i Havöysund

och Jan-Eric inledde operation spara pengar. Ett tufft jobb.

Mina kompisar tyckte jag var skittråkig. När de gick ut på krogen stannade jag hemma. Jag sålde BMW:n och cyklade istället, säger han.

Målet var att försörja sig på fiske och efter en provsommars tillsammans där uppe flyttade Jan-Eric och Claudine till Havöysund för gott under 1995. Samtidigt kunde Jan-Eric köpa den fiskebåt som han drömt om och sparar till.

I dag har han avvecklat fisket men tillsammans med hustrun förestår han en liten fiskecamp som ligger i Myrffjord endast fem kilometer från centralorten

▲ Jan-Eric Bengtssons utsikt hemifrån. FOTO: JOAKIM NORDLUND

ten.

Det här känns spännande. Jag har hunnit prova på lite annat också. Bland annat startade jag restaurangen ute vid utkiks-klippan, berättar han.

Exotiskt inslag

De båda trivs med livet i nordnorge och i dag har de barnen Christoffer och Cecilia som är tolv respektive åtta år.

Jag tycker att det gick jättelätt att komma in i samhället. Människor här är öppna och jag tycker att vi tagits emot med öppna armar. Behöver man hjälp får man det såhär, säger hon och knäpper med fingrarna.

Fast i början var vi väl lite av ett exotiskt inslag. Ungdomar åkte förbi och man pekade och sa "där bor svensken och fransyskan", säger Jan-Eric och ler ett skevt leende.

En stor fördel är ändå trygg-

heten som barnen har.

Jag vill nog säga att det här är en mycket fin plats att växa upp på. Jag är själv född och uppväxt i Paris men här har man en helt annan koll på vad som försig-går. Här känner alla alla, säger Claudine.

Hurtigruten är samlingsnamnet på den båtlinje som trafikerar Kirkenes och Bergen och varje morgon möts norrgående och södergående hurtigruter i Havöysund. Mycket av matleveransen sker med båten men eftersom vädret är ostabilt händer det relativt ofta att Hurtigruten tvingas passera Havöysund utan att lägga till. Konsekvensen blir att vissa livsmedel av och till

barnen skadade, säger han.

Själv har han hamnat mitt i en lavin när han var på väg till Hammerfest i bil.

Det hade redan gått ett ras så jag fick stanna bilen och vänta på en plogbil. Då såg jag i ögonvrån något stort och vitt, säger han.

Det var en ny lavin som hade gått och tiondelen av en sekund senare översköljdes bilen av tonvis med snö.

Jag var livrädd. Jag tänkte att den skulle ta både mig och bilen med i havet. Men jag klarade mig. Bilen stod kvar och jag lyckades sedan gräva ett litet lufthål. Sedan kom en hjullastare och grävde fram mig.

Det är med andra ord ett helt annat väder än vad han var van vid i Sverige och de ovissa väderförhållandena kräver också en annan planering.

När vi ska resa med flyg åker vi ofta en dag före för att vara på den säkra sidan. Man vet ju aldrig, mitt vad det är kan vägen vara stängd, fortsätter Jan-Eric.

Claudine funderar lite: Samtidigt kan jag tycka om att det är lite oförutsägbart.

Framtiden oviss

Trots att familjen stortrivs tror Jan-Eric att de kanske kommer att flytta därifrån någon gång.

Det får vi se. När vi flyttade hit sa vi att vi bara skulle bo här några år men vi är fortfarande kvar. Jag har ändå svårt att tänka mig att jag ska bli gammal här, säger han.

Under somrarna brukar de besöka Provence där Claudines föräldrar har ett sommarhus men hon kan mycket väl tänka sig att stanna i Nordnorge livet ur.

När man ser Stockholm där gamlingarna sitter i lägenhetsfönstren och ser ut med en kaffekopp i handen så ser det så dystert ut. Här är man även som äldre med i det dagliga livet på ett helt annat sätt. Jag tycker nog att den bästa platsen att bli gammal på är Havöysund, säger Claudine.

Och Jan-Eric ler lite igen, viss om att det förmodligen ligger en hel del i vad hans fru säger.

JOAKIM NORDLUND

▲ Jan-Eric Bengtsson och hans hustru

Claudine Guillot-Bengtsson driver en fiskecamp i Myrffjord fem kilometer utanför Havöysund.

FOTO: JOAKIM NORDLUND